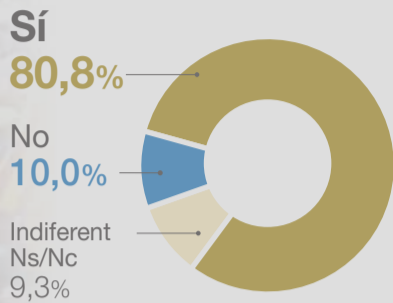

Baròmetre preelectoral ► La relació Catalunya-Espanya

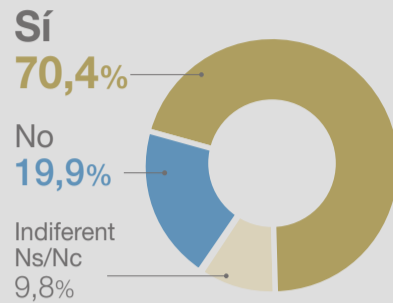
Cal reivindicar el **concert econòmic** per a Catalunya

SEGONS RECORD DE VOT

(en %)	Sí	No	Indif. Ns/nc
CiU	89,3	4,8	6,0
PSC	85,7	8,3	6,0
ERC	93,2	3,9	2,9
PP	45,7	28,6	25,7
ICV	82,9	11,4	5,7
C's	28,6	71,4	--
No va votar	71,4	15,7	12,8

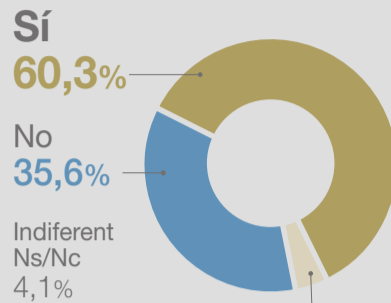
Catalunya s'ha d'entendre amb Espanya en un marc d'**una Espanya federal**

SEGONS RECORD DE VOT

(en %)	Sí	No	Indif. Ns/nc
CiU	73,8	14,9	11,3
PSC	75,6	15,7	8,8
ERC	65,0	28,2	6,8
PP	40,0	57,1	2,9
ICV	85,7	11,4	2,9
C's	42,9	42,9	14,3
No va votar	70,0	17,9	12,1

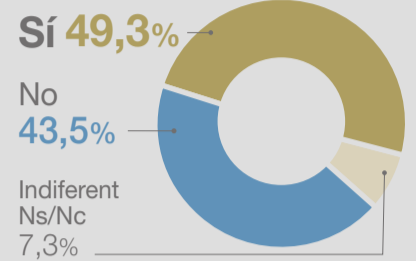
El debat sobre la independència **divideix els catalans**

SEGONS RECORD DE VOT

(en %)	Sí	No	Indif. Ns/nc
CiU	59,5	38,1	2,4
PSC	60,8	36,9	2,3
ERC	52,4	42,7	4,8
PP	77,1	17,1	5,8
ICV	54,3	42,9	2,9
C's	71,4	28,6	--
No va votar	67,9	27,1	5,0

Cal convocar un **referèndum sobre la independència de Catalunya** els pròxims quatre anys

SEGONS RECORD DE VOT

(en %)	Sí	No	Indif. Ns/nc
CiU	55,4	38,7	6,0
PSC	35,5	55,3	9,3
ERC	85,4	12,6	1,9
PP	17,1	82,9	--
ICV	62,9	34,3	2,9
C's	0,0	100,0	0,0
No va votar	42,9	46,4	10,7

El concert uneix els catalans i la meitat volen ja un referèndum

► Vuit de cada 10 ciutadans reclamen un model fiscal similar al d'Euskadi

JOSE RICO
BARCELONA

Quan el debat sobre el model d'Estat s'ha imposat com a desacomplexat eix de la campanya electoral del 28-N, els catalans es mulen i no amaguen les seves preferències. ¿S'ha de canviar la relació amb Espanya? Sí, i sense descartar cap possibilitat. El concert econòmic suscita el suport més ampli, fins al punt que gairebé el 81% dels ciutadans són partidaris que el pròxim Govern de la Generalitat reivindicui un model fiscal similar al del País Basc i

► El 70% anhelan una Espanya federal i sols el 28% defensen la secessió unilateral

Navarra. L'Espanya federal és la segona preferència, mentre que la independència provoca una clara divisió. Mig Catalunya vol un referèndum la pròxima legislatura; l'altra meitat, no. Aquests resultats oposen un indirecte suport a l'estratègia de CiU, que presenta com a proposta estrella el concert econòmic.

Segons el baròmetre preelectoral del GESOP, la majoria de votants de tots els partits, tret dels de Ciutadans, estan a favor que Catalunya recapiti els seus impostos. Curiosament, els més adeptes al concert són els votants d'ERC (93,2%), amb

més partidaris que entre l'electorat de CiU (89,3%). Els convergents han convertit la consecució del concert en punta de llança del seu programa electoral. Els republicans també el contemplen, encara que consideren prioritària la celebració d'un referèndum d'autodeterminació. Fins i tot al calor del PP català hi ha més defensors de la reivindicació del concert: un 45,7% davant d'un 28,6%.

FEDERALISME MALGRAT EL TC // Si CiU pot exhibir que el seu ganxo electoral cala entre els catalans, els federalistes tampoc es queden enrere. Set de cada 10 enquestats opinen que Catalunya hauria d'entendre's amb Espanya en el marc d'un Estat federal. Només el 20% rebutgen un model territorial que no és patrimoni de l'esquerra. La majoria de votants

fitxa tècnica

EMPRESA RESPONSABLE
GESOP

► **Tècnica d'investigació:** entrevista telefònica.
Àmbit geogràfic: Catalunya.
Univers: població de 18 anys i més amb dret a vot.
Nombre d'entrevistes: 800.
Error de la mostra: +/- 3,5% per a un nivell de confiança del 95% i p=q=0,5.
Tipus de mostreig: estratificat per dimensió del municipi, selecció aleatòria de llars i amb quotes creuades de sexe i edat per a l'elecció de les persones entrevistades.
Treball de camp: 26, 27 i 28 de setembre del 2010.

de CiU l'acceptarien. Malgrat que nacionalistes i independentistes han descartat l'opció federal després de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut, els catalans no la donen per impossible.

Al juny, abans de la retallada estatutària, dos de cada tres catalans creien inoportuna la convocatòria d'un referèndum secessionista. Tres mesos després, els partidaris i detractors de la consulta estan molt més igualats. Un 49,3% estan d'acord a celebrar aquesta votació en els pròxims quatre anys, mentre que el 43,5% s'oposen a la idea. Una divisió que els mateixos enquestats, votin el partit que votin, admeten quan se'ls pregunta directament. ¿El debat independentista divideix els catalans? Per un 60,3% sí; per un 35,6% no.

Com és lògic, l'electorat d'ERC és el que abraça amb més força el referèndum en la pròxima legislatura, en la línia que defensa la direcció del partit. CiU, que prefereix mirar la consulta a vuit anys vista, és el que té els seus votants més dividits. Un 55% dels convergents creuen oportuna la votació davant d'un 38% que no ho veuen tan clar. I un terç de votants del PSC també volen el referèn-

Les previsions electorals de l'enquesta que avui publica EL PERIÓDICO són molt similars a les del mes de juny. Es consolida un escenari amb un clar vencedor, un retrocés de totes les forces que integren el tripartit i un manteniment amb una lleugera tendència a l'alça del PP. Ciutadans obtindria representació i la formació que encapçala Laporta hi estaria a prop.

¿És previsible que aquest mapa electoral canviï d'aquí a les eleccions? Segur que hi haurà alguns canvis però la distribució de vot entre les diferents forces apuntarà en el sentit que indiquen les enquestes. És poc probable que les forces que integren el tripartit millorin els seus resultats respecte del 2006 i és segur que CiU els millorarà substancialment. Algunes de les claus que s'han d'acabar resolent en les properes setmanes són el grau de mobilització i les conseqüències de la

Anàlisi

Àngels Pons
DIRECTORA DEL GESOP

Pocs canvis a la vista al mapa electoral

Al dividir el vot més radical, Carretero i Laporta han debilitat una opció que tindria assegurada la representació

presència de les noves i diverses opcions polítiques.

Pel que fa al nivell de participació, ara com ara, es preveu que estarà per sota del 50%. Els ciutadans que diuen que aniran a votar amb seguretat sumen un 9% menys que els que deien el mateix ara fa quatre anys, els votants de les forces que integren el tripartit estan poc motivats i la sensació general envers els actors polítics resulta poc engresca-

dora. Fins i tot CiU, amb uns resultats estimats tan contundents, suspenen la tasca que ha fet a l'oposició al llarg dels últims anys. D'altra banda, l'arribada de noves candidatures al mínim per obtenir escons pot condicionar la representació de les forces polítiques que la tenen assegurada, fins al punt que pot facilitar o entorpir que CiU arribi a la majoria absoluta.

De moment els pronòstics en relació amb aquestes noves formacions han de ser prudents. En principi la dispersió d'ofertes fa pensar que tindran dificultats per poder arribar al mínim exigible per obtenir representació. Carretero i Laporta han dividit el vot més radical favorable a la independència i han afeblit una opció que, en les circumstàncies actuals, tindria assegurada la representació. La popularitat de Laporta l'afavoreix i les simpaties que desperta en determinats segments de població -els joves- fa pen-

sar que la campanya reforçarà les seves possibilitats.

Un altre espai el poden ocupar Nebrera i la UpD, que entren en competència amb Ciutadans. Aquesta formació, que va obtenir gairebé 90.000 vots i tres escons fa quatre anys, tampoc apareixia a les enquestes dos mesos abans de les autonòmiques del 2006. No sabem si cadascuna d'aquestes opcions per separat sumarà el mínim per obtenir representació, però conjuntament sumaran un volum de vots prou indicatiu del grau de desconcert regnant.

A Catalunya hi ha un sentiment molt intens d'esgotament, barreja de la insatisfacció amb la marxa del país (Catalunya i Espanya) i d'una marcada desconfiança amb el govern d'Entesa i els partits que l'integren. Més enllà de les múltiples ofertes indicatives d'aquest malestar, es demana estabilitat i CiU s'erigeix com la única força que, als ulls dels ciutadans, pot aportar-la.